

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 418/2015
06.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету осумњиченог М.С. и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осумњиченог Б.Р. - адвоката И.Р., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Неготину Кпп 3/2015 од 25.03.2015. године и Вишег суда у Неготину 1Кв44/15 - Кпп3/15 од 27.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 06. маја 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог Б.Р. - адвоката И.Р., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Неготину Кпп 3/2015 од 25.03.2015. године и Вишег суда у Неготину 1Кв44/15 - Кпп3/15 од 27.03.2015. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Неготину Кпп 3/2015 од 25.03.2015. године, према осумњиченима М.С., Б.Р. и Д.Ц., који се налазе у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Неготину Кпп 4/2015 од 28.02.2015. године, продужен је притвор за још 30 дана- најдуже до 27.04.2015. године.

Решењем Вишег суда у Неготину 1Кв 44/15 - Кпп3/15 од 27.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осумњиченог Б.Р. - адвоката И.Р., изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Неготину Кпп 3/15 од 25.03.2015. године.

Против наведених решења, бранилац осумњиченог Б.Р.-адвокат И.Р., поднео је захтев за заштиту законитости на основу члана 485. ЗКП, не наводећи законски основ, с тим што из образложења захтева произилази да правноснажна решења побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни

касациони суд побијана решења преиначи тако што ће укинути притвор према осумњиченом Б.Р. и одмах га пустити на слободу.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац осумњиченог Б.Р. у захтеву не одређује конкретно ниједну повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева произилази да бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП истицањем да је изрека првостепеног решења неразумљива јер не садржи основ за продужење притвора према осумњиченом, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2, ЗКП, указивањем да побијано решење не садржи јасне разлоге о одлучним чињеницама које се односе на продужење притвора према осумњиченом, а из којих разлога подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, осумњиченом и браниоцу није дозвољено.

Наиме, у захтеву се наводи да је претходним решењем према осумњиченом притвор одређен само по основу из члана 211. став 1. тачка 2. ЗКП, те да је суд, приликом доношења побијаног решења „конструисао“ нове основе за његово даље задржавање у притвору, јер му је притвор продужио по основу из члана 211. став 1. тачка 3. и 4. ЗКП. С тим у вези, у захтеву се истиче да узнемирење јавности, као и околности које указују да би осумњичени у кратком временском периоду поновио кривично дело, а из којих разлога је побијаним решењем према осумњиченом притвор продужен, морају постојати и у тренутку доношења одлуке о одређивању притвора, а не тек након месец дана од наводног извршења дела, како је то првостепени суд учинио у конкретном случају.

Надаље, у захтеву се истиче да код осумњиченог Б.Р. није пронађена било каква супстанца која би га могла теретити, да се он није ни налазио у аутомобилу у коме је наводно пронађена предметна опојна дрога, те да ниједним доказом, а пре свега ДНК тестом, није утврђено да је осумњичени икада био у контакту са опојном дрогом, нити је у конкретном случају утврђено о каквој се супстанци ради. Изложеним наводима захтева се, дакле, указује на погрешно и

непотпуно утврђено чињенично стање, а што такође не представља разлог због којег се од стране осумњичених и њихових бранилаца захтев за заштиту законитости може поднети у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Имајући у виду да у поднетом захтеву није опредељена конкретно ниједна повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, те да се у образложењу захтева указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране осумњичених и њихових бранилаца - на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог Б.Р. одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.